

Tuinieren voor het welzijn van de buurt

De meteorologische lente is begonnen en de natuurkalender op internet meldt dat het eerste maarts viooltje bloeit. De eerste atalanta – de veel voorkomende zwart met oranje vlinder – heeft zijn vleugels reeds uitgeslagen en de eerste roffel van de grote bonte specht is gehoord. De lente is voor alle zintuigen waarneembaar.

Voor de tuinliefhebbers, biedt de lente weer volop gelegenheid om met plantjes in de weer te gaan. Het contact met de natuur en de frisse buitenlucht kan een zekere gelukszaligheid bewerkstelligen, want mensen die een volkstuintje hebben, zeggen bijna twee keer zo vaak dat zij erg gelukkig zijn dan mensen zonder tuin.

Toch zijn mensen met een tuin in het algemeen nauwelijks gelukkiger dan mensen zonder. Dat komt volgens de geograaf Jeanet Kullberg van het Sociaal en Cultureel Planbureau waarschijnlijk, omdat veertig procent helemaal geen aardigheid heeft in tuinieren. Voor hen is het wieden, maaien en planten een verplicht corvee.

Steeds meer mensen kiezen daarom voor een onderhoudsarme, met hoge schuttingen omgeven ‘kattenbaktuin’. Op de grond liggen stenen of grint en de versiering komt niet van planten, maar van ornamenten die weer meegenomen kunnen worden naar het volgende huis. Dit spaart werk, maar het is wel zonde voor de buurt.

De mensen met groene vingers genieten niet alleen zelf van het tuinieren, maar zij doen de hele buurt een plezier. In groene wijken wandelen mensen meer en komen ze elkaar vaker tegen. Bovendien biedt een groene omgeving rust en helpt mensen te herstellen van stress en vermoeidheid. Een mooie, open tuin is straks niet alleen een genot om zelf in te barbecueën, maar ook een bijdrage aan het welzijn van iedereen in de buurt. Maakt zo’n gedachte het corvee niet lichter?